

Üdvözet

Ha a szó leveti tartalmát
Ha már nincs oda se vissza
Se hang se visszhang
A csend meg csak harap, harap
Ha könnyekben lógva sistereg a bosszúvágy kanóca
Ha a sóvárgás imára tékozlódik
Ha immár békés sírszomszédok az éntelenek és hajdani kiváltságosok
Ha meleg otthonra leltünk a szorítóban
Ha a rács, a béklyó, a lánc emléke már nem gyorsítja kézfogásunk ritmusát
Ha lányok, barátok
Már nem...
Másutt...
Másért...
Vagy más okból kifolyólag élnek...
Akkor már nem vagyunk veszélyben.